

16 MARTIE!

joi, 21 aprilie 2022

Ziua de 16 martie este pentru mine una foarte specială, cel puțin de când mi-am luat inima în dinți și am decis să emigreze într-o țară străină precum Austria.

Odată ajuns aici, mi-am găsit un loc de muncă după care am început demersurile pentru dobândirea unui permis de pescuit, lucru care nu era foarte simplu în această țară, mai ales pentru un străin. Dar după mult muncă vine și răsplata. Ce-i drept, am învățat pe rupe, m-am dus la examen cu mari emoții, dar la final am trecut cu brio proba scrisă cu toate că nu eram familiarizat suficient cu limba germană. Pentru proba practică a fost suficient să le arăt permisul de pescuit din țară, în care s-a putut vedea că pescuiesc de mic copil. Prin urmare, nu a fost nevoie să mai particip și la o probă practică pe malul râului.

În perioada imediat următoare mi-am găsit o asociație de pescari, una nu prea mare, dar una cu oameni deosebiți și de omenie, cu mult bun simț și buni la suflet. Este asociația de pescari din care fac parte și în ziua de azi.

Asociația noastră gestionează trei bălți, dintre care două mai mici și una mare, în ceea din urmă slăbind și crapi de dimensiuni foarte mari dar și o familie numeroasă și diversificată de pești până nici precum carasul, plătica, roioara, crapul comun, fitofagul, amurul și chiar alul. De asemenea, asociația noastră mai are în gestiune și o porțiune dintr-un râu mare, precum Mur, unde putem pescui la răpitor precum peștele vulpe, în cazuri fericite, loștri etc. Este vorba despre aproximativ 12/13 km ai râului Mur, cunoscut în toată Europa pentru populația foarte mare de peștele curcubeu și loștri.

Sincer, am așteptat cu sufletul la gură data de 16 martie, ba chiar mi-am luat și o zi liberă de la locul de muncă, înșurător cealaltă sever mi-a dat bătăie de cap cu două zile înainte de deschiderea sezonului, după care am fost nevoit să fac un test împotriva covidului sars, omicron, s-au cum se mai numește în ziua de azi. La care, culmea, am ieșit pozitiv! Așa că am fost nevoit să mă stau câteva zile acasă și să prelungesc deschiderea sezonului la răpitor, din păcate.

Un sezon început cu stângul, nu numai din cauza covidului, dar și din cauza temperaturilor meteorologice, care în această perioadă a anului au fost foarte ridicate, ajungând chiar și până la 20 de grade. Un fenomen care provoacă topirea zăpezii într-un ritm foarte rapid, ceea ce înseamnă o creștere foarte mare ale râurilor mari, unde pescarii se confruntă cu ape turbulente și cu debit mare, pline de resturi lemnoase și multe gunoaie, fenomen care estompează pescuitul în această zonă.

După ieșirea din carantină din cauza covidului, m-am deplasat numai de câțiva metri pe malul apei și am ales cea mai apropiată locație unde unde urma să pescuiesc. Bineînțeles, debitul râului era destul de mare, nu foarte turbulent, dar cu multe ierburi și frunze pe care am fost nevoit să le curăț la fiecare aruncătură de băț. În plus, am și pierdut câteva oscilante și rotative în numai două ore de pescuit.

Am decis să pun capăt primei mele ieșiri de pescuit pe anul acesta și să plec acasă cu o speranță în suflet pentru viitorul apropiat. Ajuns acasă cu bine, am deschis o sticlă cu uic din prune de vară și am pornit laptopul, unde am câteva arhive cu sute, chiar mii de poze și videoclipuri cu aventurile mele de pescuit.

